

Marsumer fan it jier 2011

Achte oanwêzigen, bêste minsken,

It is wer safier. Wy binne takaam oan de Marsumer fan it jier 2011! Salang der in Aldjiersoertinking is, salang sil der ek in Marsumer fan it jier wêze. In bettere ôfsluting fan dizze jûn en fan dit jier kinne wy ús net yntinke Ek dit jier wiene der wer meardere kandidaten. Wy hawwe it bysûnder op priis steld dat wy wer suggestjes út it doarp krigen hawwe. Bliuw dêr mei trochgean. It helpt ús mei it meitsjen fan de juste kar, mar it jout ek oan dat de ûnderskieding fan de Marsumer fan it jier libbet yn ús doarp. Dat der in grutte wearde oan takend wurdt seachen wy ek by Radio MAP. De mannen fan de Aldjiersploech hawwe in ‘poll’ hâlden wa’t Marsumer fan it jier wurde moat. Daliks sil bliken dwaan oft wy as Kommisje op deselde golflengte sitte as it MAP-publyk.

Elts jier binne der wer ynwenners dy’t harren op ien of oare wize ynset hawwe foar ús doarp. Dy’t in hiele soad frije tiid ynlevere hawwe foar ús doarpsmienskip of foar it omtinken oan elkoar. Dêrom jûn foar de 19^e kear, de Marsumer fan it jier.

De ûnderskieding bestiet út in fergulde biezem, ôflied fan de bynamme fan ús doarp, mar foaral no it symboal fan dyjinge dy’t ek it paadsje foar in oar, of foar de mienskip skjin fage hat.

Yn 1993 waard Maaïke Smits de earste Marsumer fan it jier. Dernei folgden: Margriet Boersma, Sietze van Wieren, Bertus en Tine Steenaart, Jan en Klaaske Venema, Marie Hellinga, Gerrit Julianus, Tjeerd Dijkstra, Hans Nauta, Ali Castelein, Gosse Muller, Mels Bresser, Jan Posseth, Folkert Beimers, Geert Verf Geertje Keegstra, Jancko Hiemstra en ferline jier gie de ûnderskieding nei Jetske Herrema.

De nammen steane hjir op de houten boerden. It earste boerd is fol. It twadde sil ek fol komme. De nammen wurde der ynbeitele. Jan Venema wol dat lokkich wer dwaan. Dêrnei hingje de boerden it hiele jier troch yn ús skitterjend ferbouwde doarpshûs.

It ôfrûne jier hawwe wy goed neitocht oer wa’t dizze kear de ûnderskieding fertsjinnet. Ferskate Marsumers binne de revue passeerd. Mar der is ien dy’t der echt boppe-út sprong. En wa’t dat is, dat hearre jim no.

Ik wol no jim absolute oandacht freegje foar Jakoba Helbig.

Proklamaasje troch Jakoba

Hjoed 31 desimber 2011 wurdt ûnder de Aldjiersoertinking

De fergulde strontbiezem as ûnderskieding foar

MARSUMER FAN 'T JIER

Útrikt oan...

Henk Vellinga

Dizze ûnderskieding falt him ten diel troch syn bysûndere fertsjinsten

foar Marsum yn 't algemien en har ynwenners yn 't bysûnder.

De kommisje Aldjiersoertinking

Ja Henk, dat had je niet verwacht hè? Je hebt weleens gezegd dat deze onderscheiding alleen oudere mensen toekomt die al tientallen jaren vrijwilligerswerk hebben gedaan. Nou kaal ben je wel, maar oud nog niet. Afgelopen week was je nog met Klaas van het café aan het bedenken wie dit jaar de onderscheiding verdiende. Nu krijg je hem zelf. Je viel ons al langere tijd op. En andere mensen blijkbaar ook, want je naam is in het dorp al vaker gevallen als potentiële Marsumer van het jaar, in de poll van de aldjiersploech sta je ook duidelijk bovenaan. Je bent geen man van het verenigingsleven: noch als lid, noch als bestuurder. De meeste Marsumers van het jaar hebben een behoorlijke staat van dienst als verenigingenbestuurder. Jij laat zien dat je ook zonder dat het kan worden.

Voordat ik vertel waarom, eerst even kort een stukje over jouw levensloop.

Henk zag in 1959 het levenslicht in Dokkum, maar eigenlijk ben je een echte Liwadder, want als baby verhuisde je met je ouders en beide zussen naar Leeuwarden. Je groeide op in de wijk Bilgaard. Daar begon ook jouw carrière als technische man. Thuis zat je altijd al te prutsen met boxen en lichtinstallaties en later mocht je tijdens activiteiten in het buurtcentrum meehelpen met het technische gedeelte.

Als tiener had je een eigen drive-in show (heel hip in die tijd). Een hobby die je uiterst serieus nam en waar je veel plezier aan beleefde.

Je kwam in dienst bij Gigs, een bedrijf waarvoor je het hele land doorreisde als technicus bij jeugdtheatershows voor basisscholen. Maar ook voor grote jongens als Herman Brood deed je de techniek. Dat waren nog eens tijden.

Iets minder lang geleden was je de vaste technische man van Lays. Gedurende vele jaren ging je met deze band langs allerhande feesttenten en zalen. Altijd was je –naast je gewone werk- van de partij. Sinds de band Lays is gestopt, neem je op freelance basis hier en daar klussen aan. Je dacht dat je het rustig zou krijgen, maar hebt het drukker als ooit tevoren. Velen weten de weg naar jou te vinden. Dat komt omdat je hard werkt, een goed product levert en bovenal betrouwbaar bent.

Zo'n 25 jaar geleden werd Gigs overgenomen door Gaastra en zo belandde je bij Handico, waar je nu nog steeds werkt en waar je je helemaal op je plek voelt. Ik

citeer je vrouw: Henk = Handico! Jouw vrouw Audrey heb je trouwens ook bij Handico leren kennen: alweer 20 jaar delen jullie lief, leed én werk. Samen houden jullie je tegenwoordig bij het bedrijf bezig met het maken van snoezelmeubels.

Je hebt de goede eigenschap om makkelijk contact aan te gaan met mensen. Je hoort niet bij een bepaalde groep thuis, maar slaat makkelijk bruggen met iedereen. Het lijkt zo gewoon, maar het is bijzonder. Ook de jonge dames van het café zijn zeer op jou gesteld. Ik begreep dat jij zelfs met hen mee moest naar Terschelling. Verbazingwekkend ook hoeveel mensen jij kent. Mensen weten jou snel te vinden. En je kunt moeilijk NEE zeggen. Dat heeft door de jaren heen geleid tot een hele waslijst van min of meer vaste klussen binnen het dorp die je geheel belangeloos uitvoert.

Zo ben je tot onze grote vreugde al jarenlang van de partij hier bij de Aldjiersoertinking. Maar ook het dorpsstoneel, jeugdclub Oars, het dorpshuis, café Het Grauwe Paard, Dorpsbelang en niet te vergeten de tentencombinatie en de merkecommissie kunnen altijd op jou rekenen. Vooral dit laatste is een prestatie van ongekend formaat, want alleen het licht en geluid voor de merke opbouwen kost je meer dan een week.

En dan zijn er ook nog incidentele dingen, zoals het (verschrikkelijke) geluid van een JSF uit de boxen laten knallen voor Tweede Kamerleden. Of geluidsmeetapparatuur leveren voor vliegtuiglawaai. Of een megagroot doek met foto-opdruk van diverse dorpsgenotes in verleidelijke poses maken en gratis beschikbaar stellen voor de straatversiering van de Tramstrjitte. Of t de techniek verzorgen bij de opening van de verbouwde brandweerkazerne . En zo kan ik nog wel even doorgaan.....

Een Marsumer vertelde me het volgende:

“Ik denk niet dat er iets in Marsum met geluid of licht gebeurt waar Henk niet bij is betrokken.

Zo werd hij gevraagd voor een paar boxen voor de tenniskantine, belt Henk een paar dagen later, “hest even tiid dan kinne we dat spul even installere”. (nieuwe boxen zo uit de verpakking en een complete geluidsinstallatie (“had ik nog leggen kost niks ju”).

Voor het toneel is het ook zo gegaan, eerst het geluid (een paar boxjes), later compleet geluid met computers “Licht hev ik oek wel, dy ouwe rommel fan jimme is niks”.

Als de computer blijft hangen komt Henk wel even van een andere klus om het geheel weer op gang te helpen. (die trusk is feul te swaar om op te rúmen, dus die hangt er nog.)

“We mutte oek ris met dat spul in ut dorpshús an e gang”. Zo langzamerhand is alles dus door Henk vervangen en verbeterd. Het mooie is dat je het met mini loempia’s kunt betalen. (Henk is daar gek op).

De kleden om de voormalige rookhoek waren ook van de makelij van Henk en Audrey. Ik weet niet of ze die nu weer willen maken want ze roken beide niet meer.

De kleden om de tennisbaan waren niet sterk genoeg en woeien stuk. Audri en Henk hebben de 12 kleden voor een zacht prijsje voorzien van versterking en nieuwe ringen.

De geluidsversterking in de tent met de merke is natuurlijk ook van Henk en met de playback shows en optredens is Henk niks te gek.

Als er maar geen zand te dicht bij zijn boxen komt! Vaak is er ook geen plek meer voor de artiesten omdat Henk het hele toneel vol heeft gebouwd.

Ook voor de afscheiding hebben Henk en Audrey de mooie blauwe kleden gemaakt.

Het is zo: Als je vraagt om een microfoontje of een boxje, dan komt Henk met een bus vol attributen.

Als het niet gaat zoals Henk het wil is hij met zijn perfectionisme zeer kort door de bocht. “Se kinne fan mij barste, ik rúm alles op en kom nooit weer”.

Gelukkig voor Marsum draait Henk ook vrij gauw weer bij en is hij altijd weer paraat.

Ook bij de uitzendingen van radio MAP is Henk van groot belang.

Henk,

Gelukkig heb je een vrouw die jou door en door kent en die er mede voor zorgt dat je de juiste balans houdt tussen inspanning en ontspanning. Als ik jullie het rondje Deinum weer zie lopen denk ik: Audrey laat Henk ook weer even uit.

En jullie relatie lijdt ook niet onder het feit dat jij zo vaak op pad bent. Audrey weet dat het jou ook veel plezier oplevert en ze zegt: “we zien elkaar op het werk al de hele dag, dus ik kan hem’s avonds en in het weekend best wel even missen”.

Gelukkig maar, want anders zou het grote gevolgen hebben voor het sociale leven in ons dorp.

Henk investeert jarenlang belangeloos voor vele duizenden Euro’s aan apparatuur in het dorp. Over zijn tijd hebben we het dan niet eens. En ook niet

dat je het geen probleem vindt om op de gekste momenten op te komen draven. Want wanneer andere mensen een uitje hebben ben jij dus aan het werk. Jouw grootste beloning is het resultaat: Wanneer het allemaal goed loopt en het er mooi uitziet ben je een gelukkig mens. En belangrijk : achteraf even zitten en bijpraten.

Een bedankje stel je wel op prijs. Maar een kleinigheidje als een worstenpakketje is al prima. Meer niet. Als de speaker op de kermisavond je bedankt draai je na 10 seconden het geluid weg. Lang genoeg. Dit lange verhaal moet dan wel een crime voor je zijn.

Ik zal daarom afronden.

Wat jij doet voor het dorp, dat vinden wij heel bijzonder. Daarom verdien jij het om deze keer de fergulde biezem te krijgen.

En deze keer overhandig ik die niet, maar hebben we Klaas gevraagd dat te doen. Dat vonden we voor deze keer heel toepasselijk. Iemand die hier nooit kan zijn, maar juist nu wil laten zien dat jouw verkiezing breed gedragen wordt.

Klaas pakt de fergulde biezem en overhandigt deze met de felicitatie.

Dames en heren, graag nog één keer een luid applaus voor de enige echte Marsumer fan it jier 2011.

Gefeliciteerd

Orgelspel: Lang zal die leven